

दर्शितं शास्त्रदृष्ट्या पुनः सर्वत्रैवेष्टरापेक्षत्वमापदमानं
न पराणुद्यते”भा० । “व्यतिरेकानवस्थितेष्टानपेक्ष-
त्वात्”सू० । “साङ्ख्यानं त्रयोपुष्पाः सास्येनावतिष्ठमानाः
प्रधानं न तद्व्यतिरेकेण प्रधानस्य प्रवर्त्तकं निवर्त्तकं वा
किञ्चिद्वाह्यमपेक्ष्यमवस्थितमस्ति पुरुषस्तूदासीनो न प्रव-
र्त्तकोन निवर्त्तक इत्यतोऽपेक्षं प्रधानम् अपेक्षत्वाच्च
कदाचित् प्रधानं महदाद्याकारेण परिणमते कदाचित् प-
रिणमते इत्येतदयुक्तम् । ईश्वरस्य तु सर्वज्ञत्वात् सर्वशक्ति-
त्वान्नाहमायित्वाच्च पृष्ट्यप्युच्यते न विरुध्येते”भा० । “अ-
न्यत्वाभावाच्च न त्वणादिवत्”सू० । “समादेतत् यथा त्वण-
पङ्क्तवोदकादि निमित्तान्तरनिरपेक्षं स्वभावादेव क्षीराद्या-
कारेण परिणमते एवं प्रधानमपि महदाद्याकारेण परिणं
स्यत इति । कथञ्च निमित्तान्तरनिरपेक्षं त्वणादिति गम्यते
निमित्तान्तरानुपलम्भात् । यदि हि किञ्चिन्निमित्तान्तरस-
पलभेमहि ततो यथाकामं तेन तेन निमित्तेन त्वणाद्यु-
पादाय क्षीरं सम्पादयेमहि न तु सम्पादयामहे । तस्मात्
स्वाभाविकस्तृणादेः परिणामः तथा प्रधानस्यापि स्यादिति ।
अत्रोच्यते । भवेत्तृणादिवत् प्रधानस्य स्वाभाविकः परि-
णामो यदि त्वणादेरपि स्वाभाविकः परिणामोऽभ्युपगम्येत
न त्वभ्युपगम्यते निमित्तान्तरपलम्भे; कथं निमित्तान्-
तरपलम्भः अत्रत्वाभावात् धेन्वैव ह्युपयुक्तं त्वणादि
क्षीरीभवति ग प्रहीणमनङ्गदाद्युपयुक्तं वा यदि हि
निर्निमित्तमेतत् स्यात् धेनुशरीरसम्बन्धादन्यत्वापि
त्वणादि क्षीरीभवेत् । न च यथाकामं नरैर्न शक्यं
सम्पादयितुमित्येतावता निर्निमित्तता सम्भवति, भवति कि-
ञ्चित् कार्यं मानुषसम्पाद्यं किञ्चिद्दैवसम्पाद्यम् । मानुषा
अपि च शक्रवन्धेवोचितेनोपायेन त्वणाद्युपादाय क्षीरं
नम्पादयितुं प्रभूतं हि क्षीरं कामयमानाः प्रभूतं घासं
धेनुञ्चारयन्ति ततश्च प्रभूतं क्षीरं लभन्ते । तस्मान्न त्वणा-
दिवत् स्वाभाविकः प्रधानस्य परिणामः”भा० । “अभ्युप-
गमेष्वप्यर्थाभावात्”सू० । “स्वाभाविकी प्रधानस्य प्रवृत्तिर्न-
भवतीति स्थापितम् । अथापि नाम भवतः अङ्गमानु-
रूप्यमानाः स्वाभाविकीमेव प्रधानस्य प्रवृत्तिमभ्युपगच्छे-
म तथापि दोषोऽनुपपद्येतैव कुतः ? अर्थाभावात् यदि
तावत् स्वाभाविकी प्रधानस्य प्रवृत्तिर्न किञ्चिदन्यदपेक्षते
इत्युच्येत ततो यथैव सहकारि किञ्चिन्नापेक्षते एवं प्रयो-
जनमपि किञ्चिन्नापेक्षित इत्यतः प्रधानं पुरुषस्वायं
साधयितुं प्रवर्त्तते इतीयं प्रतिज्ञा ह्येते । स यदि-

ब्रूयात् सहकार्यैव केवलं नापेक्षते न प्रयोजनमपीति
तथापि प्रधानप्रवृत्तेः प्रयोजनं विवेक्तव्यं भोगोवा स्या-
दपवर्गो वा उभयं वेति । भोगश्चेत् कीदृशोऽनाधेयानि-
शयस्य भोगो भवेत् अनिर्मोक्षप्रसङ्गः । अपवर्गश्चेत्
प्रागपि प्रवृत्तेरपवर्गस्य सिद्धत्वात् प्रवृत्तिरनर्धिका स्यात्
यद्वाद्यनुपलब्धिप्रसङ्गः । उभयार्थताभ्युपगमेऽपि भोक्त-
व्यानां प्रधानमात्राणामानन्त्यादनिर्मोक्षप्रसङ्ग एव । न
चौत्सुक्यनिवृत्त्यथा प्रवृत्तिः, न हि प्रधानस्याचेतनस्यौ-
त्सुक्यं सम्भवति न च पुरुषस्य निर्मलस्य, दृक्शक्ति-
सर्गशक्तिवैयर्थ्यमयाच्चेत् प्रवृत्तिस्तर्हि दृक्शक्त्यनुच्छेदवत्
सर्गशक्त्यनुच्छेदात् संसारानुच्छेदादनिर्मोक्षप्रसङ्ग एव
तस्मात् प्रधानस्य पुरुषार्था प्रवृत्तिरित्येतदयुक्तम्”भा० ।
“पुरुषाश्चैवदिति चेत्तथापि”सू० । “स्यादेतत् यथा कश्चित्
पुरुषो दृक्शक्तिसम्पन्नं दृक्शक्तिविहीनमन्धमधिष्ठाय प्रवर्त्त-
यति यथा वाऽवस्कान्तोमणिः स्वयमभ्रवर्त्तमानोऽप्ययः प्र-
वर्त्तत्येवं पुरुषः प्रधानं प्रवर्त्तयिष्यतीति दृष्टान्तप्रत्ययेन
पुनः प्रत्यवस्थानम् । अत्रोच्यते तथापि नैव दोषादि-
र्नोक्षोऽस्ति । अभ्युपेतज्ञानं तावद्दोष आपतति, प्रधानस्य
स्वतन्त्रस्य पृष्ट्यभ्युपगमात् पुरुषस्य च प्रवर्त्तकत्वानभ्यु-
पगमात् । कथञ्चोदासीनः पुरुषः प्रधानं प्रवर्त्तयेत् ।
पङ्कुरपि ह्यन्धं पुरुषं वागादिभिः प्रवर्त्तयति नैवं पुरु-
षस्य कश्चित् प्रवर्त्तनव्यापारोऽस्ति निष्क्रियत्वाच्चिर्गुण-
त्वाच्च । नाय्यवस्कान्तवत् सन्निधिमालेण प्रवर्त्तयेत् सन्नि-
धिनित्यत्वेन प्रवृत्तिनित्यत्वप्रसङ्गात् । अयस्कान्तस्य
चानित्यः सन्निधिरस्ति स्वयापारसन्निधिपरिमार्जना-
द्यपेक्षा चास्यास्तानुपपत्त्याः पुरुषाश्चैवदिति । तथा
प्रधानस्याचेतन्यात् पुरुषे चौदासीन्यात् तृतीयस्य च
तयोः सम्बन्धुरभावात् सम्बन्धानुपपत्तिः । योग्यता-
निमित्तं सम्बन्धे योग्यतानुच्छेदादनिर्मोक्षप्रसङ्गः । पूर्व-
वच्चेष्टाप्रार्थनावो विकल्पवितव्यः । परमात्मनस्तु स्वरूप-
व्यपात्र्यमोदासीन्यं मायाव्यपात्र्यञ्च प्रवर्त्तकत्वमित्युच्यति-
शयः”भा० । “अङ्गित्वानुपपत्तेश्च”सू० । “इतश्च न प्रधानस्य
प्रवृत्तिरवकल्यते यद्धि सत्त्वजस्तमसामन्योन्यगुणप्रधानभाव-
सुतत्सृज्य सास्येन स्वरूपमात्रेणावस्थानं सा प्रधानावस्था
तस्यामवस्थायामनपेक्षस्वरूपाणां स्वरूपप्रणाशभयात् पर-
स्तरं प्रत्यङ्गाङ्गिभवाणुपपत्तेः । बाह्यस्य च कस्यचित् क्षोभ-
यितुरभावाद्गुणवैयर्थ्यनिमित्तो महदाद्युत्पादोन स्यात्”
भा० । “अन्यथानुमितौ च ज्ञशक्तिवियोगात्”सू० । “अथापि